

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enarrationes Vocvm Priscarvm In Libris De Re Rvstica

Georgius <Merula>

Lvgdvni, 1549

Enarrationes Georgii Alexandrini priscarum uocum in his de Re Rustica
libris ordine Literario.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12996

ENARRATIONES

GEORGII ALEXANDRI

ni priscarum uocum in his de Re

Rustica libris ordine

Literario.

A

Bacus, mensa structoria, & coquinarid.
cap. 10. Cato.

Ablaqueare à lacu deriuatur, & est quã-
do terra reffossa, radices superiores re-
cidimus. cap. 27. Cato.

Abortet, abortum faciat. lib. 2. cap. 4. Varro.

Aceat, acidum fiat. cap. 148. Cato.

Acetabuli mensura cum dicitur, heminae signatur pars
quarta, id est, drachmae quindecim.

Acheloides nymphe à fluuio Acheloo. Dryades, deæ ar-
borum. Napeæ, collium dictæ. Col. in hort. lib. 10.

Achras adis, genus est syluestris pyri. in hort. Col.

Acratophoron, uineam, puto legendum Græcè ἀκροτόφο-
ρον οἴνον. lib. 1. cap. 8.

Amores Acrisioneos, id est, Danaës filiae Acrisij, quã con-
uersus in imbrem aureum compressit Iupiter. Colum. in
hort. lib. 10.

Adijcialis coena, erat adipalis & opipara, ab adijciendo.
lib. 3. cap. 6. Varro.

Adserunt, iuxta serunt. lib. 1. cap. 25. Varro.

Aeacij flores, hyacinthus, quem è sanguine Aiadis natum
dicunt. Col. in hort. lib. 10.

Aedituus, is dicitur, qui sacras ædes curat, Prisci tamen di-
xere aeditimum. lib. 1. cap. 2. Varro.

ad 2

Aestiua

PRISCARVM VOCVM

Aestiuu, ubi aestatem: hyberna, ubi hyemem agunt armenta
& greges. lib. 2. cap. 8. Varro.

Sine afflatu, id est sine nota aspirationis. libro 3. capi. 1.
Varro.

Albuelis, uini genus, sicut item uisula. lib. 13. Col.

Alica fit ex Zea. Ἰεαπ Græci speltam dicunt. cap. 76. Cato.

Alicastrum ea forma ab alica deriuari putamus, qua à sili-
qua siliquastrum. lib. 2. cap. 6. Col.

Allobrogica & Biturica à gente nomen habuerunt, lib. 13.
Columel.

Alopecis à cauda uulpium dicta. lib. 3. cap. 2. Col.

Altera genitrix Cretæ Prometheæ, alludit ad fabulã, quia
Prometheus ex creta terra hominẽ formauit. Columel. in
hort. lib. 10.

Altinates, ex Altino, quæ urbs olim in littore Venetiæ flo-
rentissima fuit. lib. 7. cap. 2. Col.

Amaranthus, flos ab immortalitate nomen trahens, unde
immortales q̄; amaranthi: nunquam enim marcescit, fit q̄;
ab α priuatiua particula, & μαγαίρω sicco. lib. 9. cap. 4.
Columel.

Amelus, flos est quem eleganter Vergil. in Georg. descri-
bit. lib. 9. cap. 4. Col.

Ameram apud Columellam legimus, quæ dictio semen ul-
mi significat: Plinius tamen Sameram uocat. lib. 5. cap. 5.
Columel.

Amerino ab Amerino oppido, ubi plurima erat salix ame-
rina, quam nunc uulgus appellat agnum castum. capi.
10. Cato.

Amylum sine mola factum. cap. 87. Cato.

Amineum genus uitis, à regione Aminea. cap. 6. Cato.

Amites, perticæ aucupatoriæ. Pallad.

Amythaon

E N A R R A T I O.

Amythaon, Melampodis pater fuit, similiter & Chiron.
Colum. in hort. lib. 10.

Ἀμπελόεσται ἀμπέλεις ἔχουσαι, vitibus plenam. li. 1. ca. 2.
Varro.

Amphibion dicitur duplicis vitæ. lib. 3. cap. 10.

Amphitrite, uxor fuit Neptuni. Thetis uero Oceani se-
nis. Col. in hort. lib. 10.

Amphrysus, fluuius Thessaliæ. Col. in hort. lib. 10.

Amula, uas ad aquam gestandam. Col. in hort. lib. 10.

Amurea, sex olei, quæ contra culices, & limaces uim ha-
bet maximam. Col. in hort. lib. 10.

Andrachne, herba, quæ portulaca dicitur. Colum. in hort.
lib. 10.

Antepagmenta, ualuarum ornamenta, quæ antibus adpin-
guntur, id est, affiguntur. cap. 14. Cato.

Gallinæ Aphricanæ, quas Græci μελεαργίδας uocant, nunc
Pharaonis aues dicuntur. lib. 3. cap. 10. Varro.

Apinia, ab Apio, brassica, quam Græci σελιβάδα uocant.
cap. 157. Cato.

Apianis uuis apes dedere cognomen, præcipuè eorū aui-
dæ. lib. 13. Columel.

Apyrenum, malum granatum propriè dulce uocauerunt
prisci medici: uerum si Græcam dictionem Latine ex
etymologia explanare uoluerimus, Apyrenum dicitur,
cui nulla inest granorum durtia uel minor quàm alijs.
lib. 13. cap. 22. Col.

Ἀποδυτήριον apodyterion, locus ubi deponebant uestes
ante ingressum balnei. in præfat. lib. 2. Varro.

Apothecæ ubi reponitur uinum. lib. 1. cap. 5. Col.

Apparuit, præstò fuit, obsecutus est, unde & Apparito-
res. lib. 3. cap. 2. Varro.

PRISCARVM VOCVM

- Apri miliarij dicebantur mille librarum, quos solebant in
cœnis apponere Romani. lib. 3. cap. 4. Varro.
- Aquifolios ab arbore aquifolio. cap. 3. Cato.
- Arbustiuum ab arbusto possessiuum. lib. 12. cap. 41. Col.
- Ἀρχέτυπον Græcè, Latine exemplar. lib. 3. cap. 5. Varro.
- Arelate, urbs Narbonensis Galliae. lib. 3. cap. 7. Col.
- Ariua mater porri. Ex Aritia porrum erat capitatum, &
genus caulium non excelsius, folio numerosius quoque
& tenuius. Col. in hort. lib. 10.
- Armenia, cercola, & damascena prunorum genera. Col.
in hort. lib. 10.
- Armeniaca, præcocia, persica quidam putant: nam tuberes
& armeniaca proximè ab amygdala florent. lib. 1. ca.
3. Col.
- Armorcea, genus est raphani. lib. 6. cap. 17. Col.
- Artrare est aratrare, & est quando sata inarantur post-
quam & nata sunt, & excresecunt. lib. 13. cap. 23. Col.
- Asiatica persica frigoribus proueniebant, contrà Gallica
tempestate fiebant. Col. in hort. lib. 10.
- Asinariae mola grauiores sunt, & immobiles. cap. 4. Cat.
- Asini, pisces, qui per diminutionem aselli. libro 3. cap. 17.
Varro.
- Afferculus diminutiuum ab affere. lib. 8. cap. 2. Col.
- Asyrio semine radix, hæc Syriaca uocatur radix, quòd
ex hortis Syrorum translata sit. Col. in hort. lib. 10.
- Atrienfis is erat, cui credebatur cura atrij. lib. 12. cap. 3.
Columel.
- Atriplex, herba est syluestris scilicet, & satiua, accusata à
Pythagora. Col. in hort. lib. 10.
- Attæi, hymeti, id est, attici mellis quod optimum nascebatur
in Hymeto monte Athenarum. Col. in hort. lib. 10.

Auerrunces

ENARRATIO.

Auerrunces, auertas, depellas. cap. 142. Cato.
Autolycus, maternus Vlyssis auus omnium furacissimus.
lib. 1. cap. 3. Col.

B

Bacchi, qui orchestra saltabant. hoc nomine dictus
est Priapus, Ἰχθύφαλλος & Græce. Columel. in hort.
lib. 10.

Balausus, herba est non multum dissimilis à Narcisso. Col.
in hort. lib. 10.

Balsamum herbam significat & arborem balsami, sicut &
casia herba, & arbor. Col. in hort. lib. 10.

Basculi, populi item Hispaniæ. lib. 7. cap. 10. Varro.

Basterna, genus rhedæ. Pallad.

Battilus herba aculeata sponte nascens, & est marina &
hortensis. lib. 12. cap. 18. Col.

Bestiarij, qui bestias conficiebant. Si uestiarij legatur, lo-
cum significat seruandarum uestium. lib. 1. cap. 7. Col.

Betica pars Hispaniæ à flumine dicta. lib. 7. cap. 2. Col.

Bilis atra, melancholia dicitur. cap. 156. Cato.

Bima, duorum: trima, trium, quadrima, quatuor annorum.
lib. 3. cap. 1. Col.

Bionias, herba est, quæ pampinorum amœnitatem præstat,
& alligat quicquid obuiam habet. Col. in hort. lib. 10.

Bipalium instrumentum est ad fodiendum. libr. 1. cap. 42.
Varro.

Biturici populi Gal. inde biturica uitis. lib. 3. cap. 20. Col.

Βούμας &, magnam mammam habens. lib. 2. cap. 5. Varro.

Βούπαιδα, magnum puerum. lib. 2. cap. 5. Varro.

Βούπειρα, magna fames. lib. 2. cap. 5. Varro.

Boni consulat, hoc est, bene statuatur, in bonam partem, ut
aiunt, accipiat. in præfa. lib. 10.

PRISCARVM VOCVM

- Βοῶπις, magnos habens oculos. lib. 2. cap. 5. Varro.
 Bosphorus, bouis transitus, ratio tamen exigit, ut bosporus
 dicamus. lib. 2. cap. 1. Varro.
 Branchiæ dicuntur in piscibus secundum ceruicem, follium
 more hiantes partes, quibus anhelitum reddere, ac per
 uices recipere existimantur. lib. 8. cap. 17. Col.
 Brissam uuam, tum dicimus, cum pedibus ad exprimendum
 uinum calcatur. Col. lib. 12. cap. 19.
 Brutia pix, secundus est liquor crassior defluens à ligno
 igni circumdato, quæ rursus in cortinas æneas coniecta
 spissatur & coagulatur. lib. 12. cap. 19. Col.
 Brutij, populi sunt ultimi habitatores Italiæ Siciliam uer-
 sus. Col. in hort. lib. 10.
 Bulbus apud idoneos scriptores, non tantum pro cepa
 capitur, sed etiam pro omni radice rotunda. unde le-
 gimus bulbos narcissi, & bulbos cannarum. lib. 4. cap.
 39. Col.
 Bulbi megarici, à Megaris ciuitate Græciæ, ueniebant
 etiam ex Africa bulbi maxime laudati, utrunque genus
 Col. scribit, cum dicit Megaris & getulis glebis. Col.
 in hort. lib. 10.
 Bumastus à bouis mamma. lib. 3. cap. 2. Col.
CAecilia, genus serpentis. lib. 6. cap. 16. Col.
Cædua sylua à cædendo. lib. 1. cap. 7. Varro.
 Cæliaci dicuntur, qui uentris fluxum patiuntur. lib. 3. cap.
 16. Varro.
 Cæmenta, lapides quibus ædificia consurgunt. Cato.
 Cæsim, id est uno ictu. lib. 4. cap. 25. Col.
 Calendæ Veneris, Calendæ Aprilis, nam à Venere Aprilis
 nomen traxit. Col. in hort. lib. 10.

Caltæ,

Catha, herba est nascens in segetibus flore purpureo. Col. in hort. lib. 10.

Campe uermis genus hortēses herbas infestans, dicta à uerbo Græco κάμπτει, id est flectere. Col. in hort. lib. 10.

Canabina possessiuum à canabe herba. lib. 3. cap. 8. Varro.

Cancelli ligna sunt inter se modicis interuallis in transuersum annexa, quibus scenæ, & tribunalia atq; fenestræ muniebantur. lib. 3. cap. 5.

Canterius, ordo uineæ simplici iugo porrectæ. lib. 4. cap. 18. Colum.

Canterius, equus cui adempti sunt testiculi. cap. 149. Cato.

Caphisterium genus uasis rustici, putamus Scaphisterium melius legendum. lib. 2. cap. 8. Col.

Capitis porri, id est, capitati porri. Col. in hort. lib. 10.

Capis capidis, genus uasis. inde per diminutionem

Capidula à capiendo. cap. 154. Cato.

Capulatores, qui capulis oleum deplent. Sunt enim Capulæ uasa ansata. cap. 66. Cato.

Cariosus à Carie, est enim Caries putrilago & uetustas. cap. 34. Cato.

Carpathium pelagus, ab insula Carpatho dictum, inter Rhodum & Cretam. lib. 8. cap. 16. Col.

Cassiope, astrum, in quod relata fuit Cassiope mater Andromedæ. Col. lib. 11. cap. 2.

Cataclysmus, diluuium, inundatio. lib. 3. cap. 1. Varro.

Catelle, diminutiuum à catena. cap. 135. Cato.

Catulo feceris, id est sacrificaueris caniculæ, ad quod sydus placandum frugibus inimicum canes immolabantur, facere enim est sacrificare. lib. 2. cap. 22. Col.

Caules in herbis dicuntur, hoc est ipsum robur, siue stipes. lib. 9. cap. 4. Col.

PRISCARVM VOCVM

- Caurus uentus qui & Corus dicitur. Col. in hort. lib. 10.
 Cauterum, siue cauterium, ferrum ad urendum. Pal.
 Cedria, primus sudor, qui defluit à canali dum pix fit, cui
 tanta est uis, ut in Aegypto corpora hominum defun-
 ctorum ea perfusa seruentur. lib. 6. cap. 32. Col.
 Cellarius, qui habet curam cellarij. Cellarium autem est
 ubi reponuntur ad annum usum necessaria. lib. 12. cap.
 2. Colum.
 Centones ex pannis, uel lanis diuersorum colorum in unum
 condensatis, uel consitis fiebant. cap. 2. Cato.
 Cerrus arbor glandifera, inde possessiuum cerreus. lib. 8.
 cap. 17. Col.
 Chærephyllum, herba est frondibus luxurians, ab hocq; no-
 men cepit. Col. in hort. lib. 10.
 Chalbanum, succus est ferulae Syriae: & Graeci χάλβανον,
 dicunt per χ, nostri uerò in g, ch uertunt. lib. 9. cap.
 19. Col.
 Chalcis, piscis est de genere romborum. lib. 8. cap. 17. Col.
 Characate uinea, id est, pedata à Graeco χάραξ acos, fo-
 minini generis duntaxat, pedamentum uitis significat.
 lib. 5. cap. 4. Col.
 Charchari, Elachate, Chamarus, Gobio pisces. lib. 8. cap. 17.
 Colum.
 Chelas, cancri brachia, qui facere uidentur Librae sydus. Co-
 lum. lib. 10. in hort.
 Chiron & Melampus, medici praestantes, à quorum nomi-
 ne herbae quoq; dictae sunt centaurea, melampodion. lib.
 3. Col. in praefa.
 Choënis, genus uasis. Pall.
 Cicures, domestici, & contrarij feris. lib. 3. cap. 11. Varro.
 Cicuta, herba uenenosa. Col. in hort. lib. 10.

Cylind

- Cylindrus, lapis teres, quo terra densatur & æquatur,
Col. in hort. lib. 10.
- Cymata in brassica dicuntur, quæ uere proximo post primam sectionem à caulibus colliguntur, uel (ut alij dicunt) tenuiores cauliculi. Col. in hort. lib. 10.
- Cimerius, ubi iungitur pontus Mæotidi paludi. lib. 7. cap. 2. Varro.
- Cimolia creta ab insula Cimolo, qua utuntur fullones in uestibus abluendis: hanc nunc uulgus terram saponariam uocat. lib. 6. cap. 17. Col.
- Cyperon genus herbe palustris. lib. 3. cap. 16. Varro.
- Citheron, Parnassi iugum, ubi erat Nyssa urbs dicata Baccho. Col. in hort. lib. 10.
- Citrum, lignum pretiosissimum, quo lectos prisci exornabant: & neutri est generis. lib. 3. cap. 2. Varro.
- Clathri ligna sunt cauearum, uel quibus aliquid munitur, aut sepitur: inde clathrata fenestra. cap. 4. Cato.
- Clauis, morbus pedes ferè tentans. lib. 7. cap. 5. Col.
- Clitellæ dicuntur ea quibus sarcinæ colligatæ mulis portantur: inde muli clitellarij. cap. 10. Cato.
- Cloaca, per quam sordes publicæ eluuntur. Col. in hort. lib. 10.
- Clostra à cludendo. Cato.
- Coagmenta, coniunctiones arctæ & compares à cogendo, id est, stringendo. cap. 19. Cato.
- Coagmentare, est compares coniunctiones arctè cogere & stringere. lib. 4. cap. 28. Col.
- Cocula uasa aenea coctionibus apta. cap. 10. Cato.
- Codicillus diminutiuum à codice: est autem codex arboris robur. cap. 130. Cato.
- Cohortales gallinæ, quæ in corte domi aluntur. lib. 8. cap. 2. Col.

PRISCARVM VOCVM

2. Columel.
 Cohortes sunt uillarum infra maceriam spatia. lib. 1. cap.
 17. Varro.
 Collocasia, herba est Nili. lib. 8. cap. 15. Col.
 Colliciares tegulae, quare Deliciares.
 Collucare, est, cum profanae syluae rami deciduntur officien-
 tes lumini. cap. 139. Cato.
 Colostrum dicitur spongiosa lactis densitas, quae post par-
 tum prima est, & morbus Colostra, quo lactantes ten-
 tantur. lib. 7. cap. 3. Col.
 Comitia, aeditia, in quibus aediles creabuntur. lib. 3. cap. 2.
 Compascat, inde compascuus ager dicitur, qui relictus ad
 pascendum communiter uicinis. lib. 1. ca. 2. Var.
 Compendium, utilitas: contrarium dispendium. lib. 3. cap.
 20. Col.
 Compitalia dies festi à compitis: nam Compita dicuntur in
 quae multae uiae conueniunt. cap. 57. Cato.
 Compluuiata uitis, dicta à cauis aedium compluuijs. lib. 1.
 cap. 8. Varro.
 Concinnare aptè componere: nam cinnus commistio est.
 cap. 106. Cato.
 Concoqui dicitur cibus calore stomachi. ca. 156. Cato.
 Condepsere est cōmiscere, & mollire subigendo, quod uer-
 bum à Græco fit δεψειν. cap. 76. Cato.
 Olea conditanea, quae condi, uel condiri potest aptè. lib. 1.
 cap. 24. Varro.
 Congylis, rapi genus. Col. in hort. lib. 10.
 Coni, nunc cupressi. lib. 6. cap. 7. Col.
 Consenteis deos, è quibus consentia sacra dicuntur, quae
 ex consensu multorum sunt statuta. lib. 1. cap. 1. Varro.
 Conuoluulus, à conuoluendo: & est uermiculi genus, qui
 sc

ENARRATIO.

se inuoluit pampino : unde & inuolutus dictus. cap. 95.

Cato.

Coracinam picem, nigram. Pal.

Corambla, herba est, quæ oculos retundit & hebetes facit, ideoq; dicta, nam κορα pupillam significat, ἀμβλὺ uerò retusum & hebes. Col. in hort. lib. 10.

Cordum, foenum sero natum. lib. 7. cap. 3. Col.

Corycium, antrum in Cilicia, unde primum delatum est crocum. lib. 9. cap. 4. Col.

Corymbus, uua est ederae. Col. in hort. lib. 10.

Corrudam syluestrem asparagum uocant. cap. 6. Cato.

Cortina, uas quo oleum uel liquidum aliud influit, cap. 66.

Cato.

Cortinale, à cortina, dum mensam aut parietem significat, descendit. lib. 1. cap. 6. Col.

Cotyla, genus est mensurae. Cato.

Coturnices aues sunt aduena, terrestres potius, quam sublimes, has nunc uulgus quales appellat: quibus ueneni semen gratissimus est cibus, quam ob causam eas damnare mense: simulq; propter comitalem morbum. li. 3. cap. 5. Varro.

Coxendicem, coxam exponit Nonius, de qua dictione enarratius tractabimus. cap. 159. Cato.

Cremor lac expressum ex grano aqua macerato. capi. 86.

Cato.

Crepida prærupti saxi margo, & extremitas uiarum, uel ripæ paulò eminentiores crepidines dicuntur. lib. 3. cap. 17. Col.

Crepitaculum à crepitu. lib. 9. 11. Col.

Crocodilus, lacerta est Nili immense magnitudinis, quam debellauit Ichneumon. Pall.

Croco

PRISCARVM VOCVM

- Crocomaga, herba est.
- Crotum uenatorem fuisse dicunt, precibusq; Musarum in astra relatum, & pro sagittario ponitur. Col. in hort. lib. 10.
- Cruditus redundantia stomachi, quæ nascitur ex ægra concoctione. in præf. lib. 1. Col.
- Cuculliones idem putamus quod cucullos. cap. 2. Cat.
- Culcitra dicta, quod in ea tomentum uel saxum inculcetur. lib. 3. cap. 5. Varro.
- Culigna, uas propriè uinariū. cap. 132. Cato.
- Cumæ, urbs Campaniæ, unde Cumana brassica: sessilis folio, & capite patula. Col. in hort. lib. 10.
- Cunila bubula, herba est qua se tuentur testudines contra serpentes pugnaturæ, nunc dicitur cotula, & bouis oculus, & flos eius est maior quàm chamæmilla. libro 6. cap. 17. Col.

D

- D** Actylides à digitali gracilitate dicta. lib. 13. Col.
- Dardaniæ artes, Phrygiæ faciébāt mulierē menstruatam, nusquam cinctā, solutis capillis, nudis pedibus, cōtra erucas, & cætera, hortum circuire. Col. in hort. lib. 10.
- Decemmodiæ & trimodiæ, uasa sunt rustica, quibus rustici in ferendo frumento dum ferunt utuntur, nec non polinctor in frumento per molas frangendo trimodia utitur. lib. 12. cap. 60. Col.
- Decoxit domino, debitam pecuniam, cum non esset soluendo, abstulit. Col. lib. 11. cap. 1.
- Decumano: id est, limite decumano, qui fiat ab ortu solis ad occasum, ut suprâ diximus: aliter uerò limes ex trāsuerso currens uocatur cardo. lib. 12. cap. 41. Col.
- Decussis etiam dicitur à decem assibus. lib. 3. cap. 13. Col.

- Decussatim, per decusses. lib. 12. cap. 53. Col.
- Decussare, in decusses formare atque diuidere. lib. 3. cap. 13.
Colum.
- Defrutaria, uasa ad defrutum idonea. lib. 12. cap. 6. Col.
- Defrutum, uinum ad tertiam partem decoctum: de quo &
passa, & sapa, idem Col. scribit. lib. 9. cap. 12. Col.
- Delibrare est librum tollere. lib. 4. cap. 24. Col.
- Delphica laurus, quod uictores Delphis ea coronarentur,
& est uiridior laurus: cypria uero folio breui, & nigro,
per margines imbricato, crispa. cap. 10. Cato.
- Delitiales tegulae à delitio tigno dictae: has alij Colliciales
uocant. cap. 14. Cato.
- Denicales Ferae colebantur, cum hominis mortui causa fa-
milia purgabatur. lib. 2. cap. 22. Col.
- Depangere, plantare: inde depactus. lib. 3. cap. 16. Col.
- Deplere, euacuare. cap. 14. Cato.
- Despondere animum, est statuere finem uitae. lib. 3. cap. 5.
Varro.
- Despondent, hoc loco statuunt, Plautus & Varro addunt
animum. lib. 8. cap. 7. Col.
- Depsiticum à depsendo: est enim depsere, subigendo mani-
bus aliquid molle & tenerum reddere. cap. 74. Cato. quo
uerbo utitur Cato frequenter.
- Desultor, unde & desultorij equi, qui & desultores, qui
olim in cursum agebant singulos equos, ut nunc fa-
ciunt, qui eos ad brauium, ut currant, alunt. lib. 2. cap.
7. Varro.
- Digitelli, diminutiuum à digito, & uidetur esse genus her-
bæ. lib. 18. cap. 7. Col.
- Dindymus, mons Phrygiae Cybelæ sacer: quæ dea sacerdo-
tes suos in furias agebat. Col. in hort. lib. 10.

Dioneis

PRISCARVM VOCVM

Dioneis floribus, id est, Veneris. Col. in hort. lib. 10.

Δυσχεΐα Græce, Latine mala, difficilis concoctio. cap. 127. Cato.

Διφθέρα diphthera, uestis pastoritia, ex pellibus ouium aut caprarum. lib. 2. cap. 11. Varro.

Distabescat, ualde tabescat, absumatur, corrumpatur, colliquescat. cap. 27. Cato.

Distichon, duorum ordinū, siue uersuum. lib. 2. cap. 10. Col.

Dodrans, nouem partes assis. lib. 3. cap. 13. Col.

Dolabella diminutiuum à dolabra. lib. 4. cap. 24. Col.

Dolus Mendesius scriptor Aegyptius. lib. 11. cap. 3. Col.

Draco appellatur palmes emeritus, pluribusq; induratus annis. lib. 5. cap. 5. Col.

Ductarius funis qui per orbiculos trochleæ traicitur. cap. 13. Cato.

Ductim, cum mora. lib. 4. cap. 25. Col.

E

EAbus pro eis. cap. 152. Cato.

EBulus, herba est faciens baccas in similitudinem sambuci. in hort. Col. lib. 10.

Elices dicuntur reuolutiones. Col. lib. 11. cap. 2.

Embammata, à Græco ἐμβάπτειν fieri uidentur, & significant immersiones, quando intingimus uel panem uel obsonium in uasculis repletis re liquida. lib. 12. cap. 55. Col.

Emblema, ex origine dictionis, quæ Græca est, significat tesscrulas, quibus instrata pauimenta uariantur & uersicoloria fiunt. lib. 3. cap. 2. Varro.

Ephippium, stragulum quo equus insternitur. lib. 2. cap. 7. Varro.

Epistates, præceptor, siue præfectus rei faciendæ. cap. 56. Cato.

Epistomi

- Epistomion, dicitur foramen, per quod aqua effluit. lib. 3.
cap. 4. Varro.
- Epityrum, uel sine e, pityrum, ex confractis oliuis fit, ex
quibus nomē traxit: Græce *πίτυρος* dicitur, cap. 19. Cat.
- Equienti mule, equum appetenti, ut credimus, iam febrien-
ti legitur, lib. 6. cap. 37. Col.
- Equile, ab equo, ut ouile & bouile. Cato.
- Erigones canis, id est, canicula sydus. Col. in hort. lib. 10.
- ErUCA, uermis rodens herbas. Col. in hort. lib. 10.
- Esculentum dicitur ab esca. lib. 9. cap. 12. Col.
- Esitare, forma frequentatiua, à supino esum deriuatum.
cap. 57. Cato.
- Etesia, uenti stati, qui quotannis in uigore aestatis per-
flant x x x. diebus. Col. lib. 11. cap. 2.
- Etymon recta interpretatio. lib. 1. cap. 48. Varro.
- Euante, genus uitis, Pallad.
- Euerriculum, genus retis piscatorij à uerrendo dictum. lib.
3. cap. 17. Varro.
- Euie nos legendum esse dicimus, quanquam interposita aspi-
ratione euhye legant: Nam ab *ἔουι*, quæ uox est bacchan-
tium, nascitur. Col. in hort. lib. 10.
- Exanietur, exudando siccetur, lib. 12. cap. 50. Col.
- Excudere dicuntur aues post legitimum incubatum pullos
ex ouis: alibi legitur excludere. lib. 3. cap. 9. Var.
- Exgrumantes, de mensura, & recta uia excedentes, uel
grumos eruentes. lib. 3. cap. 14.
- Eximij proprie sunt porci, qui de grege accepti ad sacrifi-
candum liberius pascuntur, lib. 7. cap. 9. Col.

F

FAbis habilis, herbas significat, quibus fabæ condiri so-
lebant: sunt enim fabæ fabrorum conuiuia. Col. in

bb

hort.

PRISCARVM VOCVM

hort. lib. 10.

Factores dicuntur, qui oleum faciunt: inde factus. cap. 64.

Cato.

Fastus, libri in quibus cuiusq; anni gesta continebantur. lib.

9. cap. 14.

Factum quid sit. uide Ostium.

Fauces Caudinae, locus ubi Romanus exercitus fraude Samnitium interceptus fuit. Col. in hort. lib. 10.

Fele, animal, quod Graeci ἀλσφοῦ uocant. lib. 3. cap. 11.

Varro.

Ferali mense Lupercus, id est, Februarius mensis, in quo sacra feralia mortuis fiebant, & ludi Lupercales. Col. in hort. lib. 10.

Ferrugineis purpureis: nam ferrugo est purpura intensior. Col. in hort. lib. 10.

Fertum, dictum quod feratur ad sacra, & est sacrificij genus. cap. 132. Cato.

Fiber animal extremas fluuiorum oras accolens, hunc Graeci αἰσφοῦα dicunt: Latini uero fibrum ponticum: huius pilus pluma mollior habetur. lib. 13. cap. 17. Col.

Ficorum genera sunt, chalcidicae, chia, purpureae, chelidoneae, mariscae, colistrutiae, Libycae, libysse, flauae, & reliqua. Col. in hort. lib. 10.

Figlinae à figulis dictae. lib. 1. cap. 2. Var.

Filicula, puto diminutiuum à filice. lib. 6. cap. 30. Col.

Fiscina, uasis genus. Col. in hort. lib. 10.

Flaccescat, id est, flaccidum fiat. lib. 12. cap. 8. Col.

Flaccidi, à flaccis, quorum aures pendulae, & non arrectae sunt. lib. 7. cap. 5. Col.

Flammeola, rubeamam flammeum rubeum. Col. in hort. lib. 10.

Floccs,

- Flores, feces uini. lib. 6. cap. 13. Col.
 Flutæ, muræne dicebantur in freto Siculo, quæ Græce
 πλωται. lib. 2. cap. 6. Varro.
 Fœnifecæ dicuntur qui fœnum secant. lib. 2. cap. 22. Col.
 Forda, dicitur bos grauida: unde etiam sacra fordicalia. lib. 6.
 cap. 24. Col.
 Foriculis, diminutiuum uidetur à foris. lib. 1. cap. 50. Var.
 Fortisfortunæ dies appellatus à Seruio Tullo rege, qui fœ-
 num Fortisfortunæ secundum Tiberim extra urbem di-
 cauit. Col. in hor. lib. 10.
 Fracescere dicuntur oliuæ, quæ collectæ calore & uetu-
 state putrefiunt. cap. 76. Cato.
 Fraces, oliuarum sunt carnes, & feces. cap. 66. Cato.
 Frietur, teratur digito, inde compositum affrio. lib. 1. cap. 9.
 Varro.
 Fructuis, genitiuus à fructu: ut ab anus anuis. lib. 1. cap. 2.
 Varro.
 Fruge salis, mica salis. Col. in hort. lib. 10.

G

- GIactopota, lac potantes. lib. 7. cap. 9. Col.
 G Garum, liquamen ex pisce. lib. 6. cap. 5. Col.
 Gemelle uites ab uuis semper geminis nomen habuerunt.
 lib. 13. Col.
 Gemellar, uasis genus uidetur. lib. 12. cap. 50. Col.
 Gemino astro, id est, signo geminorum. Columel. in hort.
 lib. 10.
 Gerulus à gerendo, & is est qui corpore aliquid gerit. Col.
 in hort. lib. 10.
 Gilbus, color est. Pallad.
 Glaber, bra, brum, depilem significat. libro 1. cap. 4.
 Varro.

bb 2

Glabrata

PRISCARVM VOCVM

Glabrata, nuda & sine pilis. lib. 12. cap. 53. Col.

Glyciridiæ, dulcis radicis.

Gladiolus, folium narcissi in gladij formam figuratum. lib. 9. cap. 4. Col.

Gleucinum, Græcè dicitur oleum mustum, hoc est expressum antequàm oliuæ calcentur, atque premantur. Nam $\gamma\lambda\delta\upsilon\kappa\theta$ mustum Latine. lib. 12. cap. 50. Col.

Glaucina, herbae genus syluestris & erraticæ, Niagram uocatur, alij Paralion dicunt, nascitur enim in afflatu maris, aut nitroso loco, inde nomen sumpsit: nam glaucus cæruleum significat, qui color est maris. Columel. in hort. lib. 10.

Gliscere, est crescere: unde pergliscit, ualde crescit per instructionem epularum. lib. 8. cap. 4. Col.

Glubito, corticem detrahito, de quo plura in Plautinis questionibus. cap. 33. Cato.

Grauedo, grauior pituita, & crassior, inde grauedinosi. lib. 7. cap. 3. Col.

Grossi sunt primitiuæ ficus. cap. 94. Cato.

Grumus, collectio terræ minor tumulo. lib. 3. cap. 14.

Grumæ dicitur ager uel cliuulus. Col. lib. 5. cap. 8.

Gurgulio, pars gutturis, per quam pulmo attrahit, & reddit spiritum. lib. 2. cap. 4. Varro.

H

HAerediolum, duorum mensura iugerum, quòd heredem sequeretur. in præfat. Col. lib. 1.

Halcyonij, ab Halcyonibus quibus nomen traxere, quarum foeturæ ante brumam septem diebus, & totidem post mare sternitur. Col. lib. 11. cap. 2.

Halecem foeminini generis apud Catonem minuti, & uilis piscis genus putamus esse, quanquam alibi ex intestinis piscium

ENARRATIO.

- piscium fecem legamus, quæ gancæ olim materiam præ-
buit. cap. 38. Cato.*
- Halesus, fluvius, & mons non longè ab Actna. Col. in hort.
lib. 10.*
- Hamonium, coloris genus tendentis in subrufum. lib. 3. cap.
2. Varro.*
- Hara stabulum dicitur, tam de porcis, quàm de auibus. lib. 3.
cap. 10. Var.*
- Haron, in Aepo uocant bulborum genus, scyllæ proxi-
mum amplitudine. Col. in hort. lib. 10.*
- Heluolæ, insignes sunt colore inter purpureas nigrasq;
medio sæpius uariante, & ob id uarianæ appellatæ. Col.
lib. 3.*
- Heluenaci generis, id est, uitis heluenacæ, cuius duo sunt ge-
nera, maior, & minor, & est in fertilitate princeps. lib. 5.
cap. 4. Col.*
- Heluolum, color inter rufum & album, unde heluolæ uuæ,
& heluolum uinum.*
- Hexastichon, sex ordinum, siue uersuum. lib. 2. cap. 10. Col.*
- Hybernus oriens dicitur, unde sol per hyemem oritur. lib. 9.
cap. 7. Col.*
- Hybero, Hispano. Col. in hort. lib. 10.*
- Hydromelli, mellitæ aquæ.*
- Hyena, animal est ferum atq; agreste, quam dicunt alternis
annis marem, alternis fœminam, sermonem quoque assi-
mulare, in cuius spina articulus siue nodus est ad medi-
camina efficax. lib. 2. cap. 9. Col.*
- Hyoscyamos, herba est. lib. 6. cap. 38. Col.*
- Hypenemium à uento natum, uel factum. lib. 2. ca. 1. Varro.*
- Hyperionis, id est, solis, nam sol ab Hyperione progenitus
est. Col. in hort. lib. 10.*

PRISCARVM VOCVM

Hipparchus, Eudoxus, Meton, philosophi, qui de syderibus
 & temporibus anni scripserunt. lib. 9. cap. 14. Col.
 Hornotinum dicitur huius anni, alij annotinum legunt. lib.
 4. cap. 17.

I

Ithyphallus proprie membrum uirile erectum dici-
 tur. Dicuntur & Ithyphalli curatores. Col. in hort.
 lib. 10.

Iligneas ab ilice. cap. 18. Cato.

Illicium, ab illiciendo dictum. lib. 3. cap. 16. Varro.

Imbuere, inficere, & primum intingere. cap. 66. Cat.

Incerniculum ab incernendo genus est cribri. cap. 10.
 Colu.

Ἰχθυόφορῆα, loca in quibus aluntur pisces. lib. 8. cap. 1. Col.

Inciles fossae dicuntur ad educendam aquam factae. idem &
 Incilia. cap. 155. Cato.

Indidem, idem mox, ab inde & idem. cap. 15. Col.

Inerticula, genus uitis quoniam iners sit, & uiribus innoxia.
 lib. 13. Col.

Infriare est terendo aliquid digitis leuiter inspergere. cap.
 95. Cato.

Infundibulum, quo in uasa liquores infundimus. cap. 10.
 Cato.

Inibi, sic & mox. cap. 10. Cato.

Inire, est concumbere, quando foemina marem recipit. unde
 legimus foeminas à uiris iniri. lib. 6. cap. 37. Col.

Initia Latine, μυσθία Graece. lib. 3. cap. 1. Varro.

Insipiat, id est, alterando fiat insipidum, quanquam alibi
 legatur cum far incipiat. cap. 113. Cato.

Insolare & insolari dicitur solem admittere. lib. 4. cap. 18.
 Colum.

Interdiuis

ENARRATIO.

Interdius pro interdiu. lib. 1. cap. 9. Varro.

Interordinium, spatium quod est inter ordines. lib. 3. cap. 13.

Cato.

Intertrigo ab interterro, quando simul membra interteruntur & confricantur, accedente sudore, cap. 157.

Cato.

Intrita, ab intero uerbo, cuius præteritum est intriui & intritum supinum, & proprie dicitur cibus de allcato mortuario factus. Col. lib. 12. cap. 40.

Inula, herba que suo aspectu atque natura tristitiam affert, nomenq; suum adhuc seruat. Columella in hort. libro 10.

Iolchos, Thessaliæ ciuitas. Col. in hort. lib. 10.

Ἰππιον ἄργυρον, quod & Achaicū dicebatur, Peloponnesi urbs, & uidetur ab equis dictum. lib. 2. cap. 1. Varro.

Ischiaci dicuntur ἰσχιῶν id est, e'coxendice, de qua dictione plura alio loco. cap. 127. Cat.

Ἰστέρα Græce, Latine secundæ, folliculi sunt continentes fœtum in matris utero cum menstruis. lib. 7. cap. 6. Col.

Ἰσθῶνας textoria. lib. 1. cap. 2. Varro.

Iubar lumen est, & pro aurora ponitur. Colum. in hort. lib. 10.

Iugata uitis, à iugo, quod ad similitudinem militaris iugi fiebat: nam duabus defixis hastis, tertia superligabatur. lib. 4. cap. 18. Col.

Iuglandes sunt nuces, quasi Iouis glandes. lib. 1. cap. 16. Varro.

L

Lac cyrenaicum, silphium est. lib. 13. cap. 23. Col.

Lacinie de uestibus dicuntur; discreta item animalia & in partes diuisa, in lacinias segregari dicuntur. li-

bb 4 bro 7.

PRISCARVM VOCVM

bro 7. cap. 5. Col.

Laconicum, fornax concameratus ad thermas concedenda-
ciendas. in præfat. lib. 1. Col.

Lactis gustus quæ condat herba. De lepidio intelligere iudicetur, cuius usus non est sine lacte, emendat enim cutem in facie, & lepras tollit, & cicatricum uulnera, & nomen trahit à Græco. Col. in hort. lib. 10.

Lactucarum quoque plura sunt genera, hoc est, Cæcilia, Cappadocia, Tartesiaca, Paphia siue Cypria: est etiam sessilis lactuca. Col. in hort. lib. 10.

Lactucula, quamuis descendat à lactuca, tamen alia est herba lac habens. Col. in hort. lib. 10.

Lageos, herba leporaria. lib. 13. Col.

Λαγοφόρεια, leporaria. lib. 8. cap. 1. Col.

Lanata uue à lanugine, quæ eas uestit. lib. 13. Col.

Lanistæ dicebantur qui domi gladiaturam docebant gladiatores, quos deinde uenderent munerarijs. lib. 8. cap. 2. Colum.

De lapide noxium, consuetudinem exprimit Romanam, nam solebant damnatos mortis de Capitolino lapide deijcere. lib. 3. cap. 3. Col.

Lapsana, brassica syluestris: est enim brassica alio nomine caulis, & utraque dictio Latina. lib. 3. cap. 16. Var.

Laserpitium, à serpitio: est autem laserpitium silphium, asam nunc uocant. cap. 116. Cat.

Latrina, locus est priuatorum sordium. Col. in hoc. lib. 10.

Lubrica lapathos, quam ὑδρολάπαθος uocant. Col. in hort. lib. 10.

Lauream, & laurum, & mutata diphthongo loream pro eodem accipit Cato. alij folia distinguunt appellatione laureæ.

Laut

ENARRATIO.

- Lautitia, est epularum magnificentia. lib. 9. cap. 1. Col.
 Leguli olearum lectores. cap. 64. Cat.
 Lentorem, tenacitatem & uiscositatem ex humore procedentem. Nam lentus tenacem & uiscosum significat, unde & lentesco uerbum. lib. 5. cap. 4. Col.
 Lentiscus arbor est, ex qua colligitur mastix, & est trifera. lib. 13. cap. 20. Col.
 Ora leonis, herbam significat leoninam in montibus nascentem, cuius flores cum emittuntur, similes sunt ori leonino aperto. Col. in hort. lib. 10.
 Lernei cancri, id est, qui ex palude Lerna exiit, dum Herculis pedem momordit pugnantis, & in sydus relatus est. Col. in hort. lib. 10.
 Leucoia, alba uiola. lib. 9. cap. 4. Col.
 Lyceus, & Cyllenus, montes Arcadiae. Col. in hort. lib. 10.
 Ligula, genus mensurae. lib. 12. Col.
 Limaces, cochleae à limo appellatae. Col. in hort. lib. 10.
 Limes decumanus in semitis, & limitatione agrorum is uocatur, qui agrum ab exortu aequinoctiali ad occasum aequinoctialem secat. lib. 3. cap. 20. Col.
 Lingula diminutiuum à lingua, uideturq; signare hic lignum uel lapidem concauum, quò aqua uel uinum confluit: sed de hac dictione plura in Plautinis quaestionibus. cap. 18. Cato.
 Ligusticum, herba est in Liguria montibus nascens. libro 12. Col. 56.
 Lyra, signum coeleste. Col. in hort. libro 10.
 In speciem literae Graecae, id est, δ deltae, uel λ lambdae. lib. 3. cap. 16. Col.
 Litera proxima primae, id est, β, beta. Columel. in hort. lib. 10.

PRISCARVM VOCVM

- Lithostratus**, locus lapidibus stratus, si uerbum Græcum propriè interpretari uolumus. Verùm Lithostrata ex paruulis crustis constabant, quibus solum pauimentum incrustabatur. lib. 3. cap. 1. Varro.
- Loci locorum**, uulua, propriè duntaxat in foemina, de qua plura alibi dicam. cap. 157. Cato. (Dicuntur etiam loca locorum, ut apud Col. lib. 8. cap. 11.)
- Loculamenta** à loculis deriuari uidentur, & significant capsulas. lib. 8. cap. 8. Col.
- Longurius**, pertica est longior. lib. 1. cap. 19. Varro.
- Lomentum panis** ex faba. Pall.
- Lorea** ex lora fit maceratis aqua uinaceis. cap. 25. Cato.
- Lotium** urina est. cap. 122. Cato.
- Lotus arbor** est dicata matri deum: est etiam herba in Phrygia laudatissima, & Aphricæ peculiaris, cuius bacca uescuntur homines. Col. in hort. lib. 10.
- Luridus**, supra modum pallidus. lib. 1. cap. 22. Varro.
- Lupus**, piscis est olim pretiosus, qui lanatus erat, sub ostia fluuiorum captus. lib. 3. cap. 3. Varro.
- Lusitania**, pars est ulterioris Hispaniæ, quam nunc Portugalliam appellant, dictam dicunt à lusu Bacchi. libro 2. cap. 1. Varro.
- Luxa & luxata**, membra suis locis mota, & soluta. cap. 159. Cato.

M

- Mæna** piscis est. cap. 88. Cato.
- Maguderis**, laserpitij genus, alij dicunt caulem laserpitij esse. lib. 6. cap. 17. Col.
- Malagma** à uerbo Græco μάλαττω quod est emollio, & eo utimur in duritie mollienda. lib. 6. cap. 17. Col.
- Malleolus** dicebatur surculus utrinque capitulatus è duro. lib.

ENARRATIO.

lib. 4. cap. 22.

Mandragoræ duo genera, candida, quæ mas, nigra quæ foemina existimatur, ferunt mala nucum auellanarum magnitudine. Col. in hort. lib. 10.

Mareotides Aegyptiæ: nam Mareotis pars est Aegypti. lib. 13. Col.

Marræ, bidentes, & sarcula, rustica sunt instrumenta. Col. in hort. lib. 10.

Mauricini, populi prope Marsos. Col. in hort. lib. 10.

Matellionem à matella deriuari sentimus, & est aquarium uas. cap. 10. Cato.

Matrices dicuntur quæ ad prognerandum aptæ sunt, & plerunque à gallinis. lib. 2. cap. 4. Varro.

Mazonomum, Græca dictio, & propriè lancem significat ad ferenda obsonia in mensam. lib. 3. cap. 4. Var.

Me cessa, pro mihi quæ cessit: & secundum priscos locutus est, qui tibe, & sibe, & mihe, pro tibi, sibi, mihi, dicebant. lib. 3. cap. 16. Varro.

Mediastinus, incola mediæ urbis, uel balneatorum minister, & curator ædium. lib. 1. cap. 9. Col.

Medica herba est, quæ & melica, quæ semel sata decem annos durat. lib. 1. cap. 42. Varro.

Medipontus instrumentum funarium. cap. 3. Cat.

Melanthius apud Homerum in Odyssea, seruus Ulyssis, quem herus foeda morte demum reuersus affecit. lib. 2. cap. 4. Varro.

Μελάνθιον Græcè, Latine git dicitur: alio nomine melanspermon, id est, nigrum semen, alij nigellam. Columel. in hort. lib. 10.

Melanurium, piscis à nigra cauda nomen trahens. lib. 8. cap. 16. Colum.

Melcag

PRISCARUM VOCVM

- Meleagrides**, & Numidica, & Guttera, aues sunt, quæ & Afræ dicuntur. lib. 8. cap. 2.
- Meles**, item animal, aibus inimicum, puto esse id, quod uulgus fouinum & maturellum appellant. lib. 3. cap. 12. Varro.
- Melica** gallinæ, quòd in Media id genus auis corpore amplissimo fiat. l. litera pro d, substituta.
- Media**, regio orientis, ex qua Medi, qui & Persæ dicuntur. lib. 8. cap. 2. Col.
- Melimela** per unum l, utrobique, sunt mala mustea, à μελι, id est, mel, & μᾶλον malum, quòd mellis saporem retinent. lib. 1. cap. 59. Varro.
- Melissophylus**, herba est.
- Μελιτῶνες**, apiaria, ubi apes nutriuntur. μελιτσοφόρεια etiam dicuntur. lib. 3. cap. 16. Varro.
- Menalippa**, mulier, quæ cum Booto filio ad Metapontum delata fuit, ubi sacram ædem habuit. lib. 2. cap. 5. Varr.
- Mendesius** possessiuum à ciuitate Aegypti. lib. 7. cap. 5. Col.
- Meta** dicitur congeries, uel strues in acutum tendens quæ Græcè πυραμῖς dicitur. cap. 46. Cato.
- Inuersæ** metæ similis, hoc est, turbicinam habens figuram, cuius ima pars angusta est, superior uerò lata. At meta inferiorem partem latam habet, superna uerò tendit in acutum. lib. 9. cap. 14. Col.
- Metreta** uas est.
- Miris**, siue smirza, uel ut alij mira, herba est similima cicuta. caule, flore, folijsq; minor. Col. in hor. lib. 10.
- Mirtum** coniugulum, id est, coniugalem à coniugijs. cap. 8. Cato.
- Molle** pecus, tectum: hirsutum uerò, colonicum. lib. 7. cap. 2. Colum.

Moloch

ENARRATIO.

- Molochon, agrian ibiscum appellant. Quidam alij dicunt malachon, hoc est maluam. Col. in hort. lib. 10.
 Muceat, mucorem contrahat. cap. 148. Cat.
 Mucrone graphio, quo in pugilaribus cercis scribimus. Col. in hort. lib. 10.
 Mulsum, uinum cum melle mistum. Lib. 3. cap. 16. Varro.
 Mundus muliebris, ornatus, Græce κρόμη. lib. 12. cap. 3. Colum.
 Mugiles, pisces sunt tam præcipitis uelocitatis ut transversa nauigia interim supernatent. lib. 8. cap. 16. Col.
 Mullus, piscis olim pretiosus, & cum barbatus sit, putant quidam eum esse quem uulgus barbonum dicit. lib. 3. cap. 17. Varro.
 Munerarij dicebantur qui munera, id est, ludos populo dabat. Lib. 7. cap. 7. Col.
 Munera tartesia, à Tartesso oppido Hispaniæ sito quondam inter Betis ostia, quo nomine etiam fluuius appellatur. lib. 8. cap. 16. Col. (alij Tharsensis tamen legunt.)
 Murgentinam, alij Pompeianam uocant. lib. 13. Col.
 Muria, sal cum aqua medicatum & induratum, de qua plura Col. lib. 7. cap. 8. Col.
 Muscantur, musco integuntur. Col. lib. 11. cap. 2.
 Muscipulis, id est, instrumentis ad mures capiendos, lib. 1. cap. 8. Varro.
 Mustella, piscis in laco Brigantino Rhetiæ generatus. lib. 8. cap. 17. Col.
 Mustus, nouus.

N

- N**arcissus, herba est, eiusq; duo genera. Colum. in hort. lib. 10.
 Pix naricia, ab insula maris Ionij dicta. Columella. in horto.

PRISCARVM VOCVM

- horto. lib. 10.
- Nasiterna, uas aquale est. cap. 10. Cat.
- Nasturtium, herba dicta, quod nasum torquere faciat. lib. 3. cap. 9. Col.
- Natrix, genus natantis serpentis. lib. 1. cap. 5. Col.
- Naxius ardor, Bacchi coronæ sydus significat: nam (ut ferunt poëta) in insula Dia, quæ postea Naxos dicta fuit, relicta Ariadne à Theseo nuptias cum Baccho fecit, donataq; corona inter sidera illata fuit. Col. in hort. lib. 10.
- Nearo Ἰσοπέριος locus ad alendas aues. lib. 3. cap. 10. Varro.
- Nepa, scorpionum significat: alij cancrum dicunt. Colu. in hort. lib. 10.
- Nepita, herba, quæ Græce καλαμίθην. lib. 7. cap. 5. Col.
- Nexus, dicitur obligatio quædam, quæ per æs & libram fiebat. lib. 1. cap. 3. Col.
- Nidor, odor rerum assarum. lib. 8. cap. 4. Col.
- Nocturnas uolucres, noctuam, bubonem, ululam, uespertilionem: solebant enim Prisci ad hortos tuendos noctuam pennis patentibus figere. Col. in hort. lib. 10.
- Nomades, pastores dicuntur, quorum uita omnis in pascendis gregibus habetur, à uerbo νέμο, id est, pasco. libr. 7. cap. 2. Col.
- Nomenclator is erat qui nomina citabat, cuiumq; & seruatorum nomina nouerat: inde nomenclatio. lib. 3. cap. 2. Colum.
- Optima nomina, optimos debitores: unde & pecuniæ in nominibus. lib. 1. cap. 7. Col.
- Nomophylaces, dicuntur legum custodes & seruatores, ἀπό τῆς νόμος, id est, à lege, & φύλακῶν, id est, custos. lib. 12. cap. 6. Col.
- Novacula, culter tonsorius. lib. 12. cap. 53. Col.

Noxis

E N A R R A T I O.

Noxis præstari, id est, pro dano satisfacere, & emptorem indemnem facere. lib. 2. cap. 4. Varro.

Numelle, genus uinculi, quo quadrupedes alligantur. lib. 6. cap. 19. Col.

Oberati, dicuntur obligati ab ære. lib. 1. cap. 17. Varr.
 Obstrigilandi causa, detrahendi, mordendi, repugnandi. lib. 1. cap. 2. Varro.

Ocimum herba est, quam basilicon alij appellant, sunt qui per z, ozymum scribant à uerbo Græco ὄζω. Col. in hort. lib. 10.

Oculi in arborum surculis proprie uocantur, unde germinantur. lib. 4. cap. 22. Col.

Offulae paruae offae, & hoc loco carnis frusta. lib. 12. cap. 43. Col.

Ogyges, rex Thebarum, sub quo diluuium factum est. lib. 3. cap. 1. Var.

Oĩp & œstros, asylum Latini uocant, siue tabanum: nunquam furorem significat. lib. 9. cap. 14. Col.

Oleagina ad similitudinem oliuæ. lib. 9. cap. 14. Col.

Oleastellum, diminutiuum ab oleastro. lib. 2. cap. 5. Col.

Oleitas, siue oletas, ut oliuitas, est tempus legendarum oliuarum, & fructus oleæ. cap. 68. Cato.

Oletum, consitus oleæ locus. cap. 1. Cato.

Olysippo, Lusitaniæ urbs, quæ nostris temporibus Vlisbona dicitur. lib. 2. cap. 1. Varro.

Oliuitatem appellarunt Prisci cum olea colligebatur. lib. 12. cap. 50. Col.

Olus pullum, alio nomine olusatrum. Colu. in hort. lib. 10.

Omphacomelli, immaturo melle. Pallad.

Onychina pruna, quæ unguis colorem habent. ὄνυξ enim est

PRISCARVM VOCVM

- est unguis. lib. 12. cap. 10. Col.
- Opon Cyrenaicum, succus silphij. Pallad.
- Oporotheca, ubi seruantur fructus. lib. 1. cap. 2. Varro.
- Orchites, testiculares oliuae. cap. 6. Cato.
- Orbiculata poma, à figura orbis in rotunditatem circum-
acti. lib. 1. cap. 59. Varro.
- Onyx, gis, fera est, quae contrario pilo, hoc est, ad caput uer-
so uestitur orientemq; caniculam contuetur, & adorat,
nasciturq; praecipue in Getulia. lib. 9. cap. 1. Colu.
- Ornithia, ab auibus tractum nomen: appellantq; tempus
quod est septuagesimo die post brumã, ab aduentu auium,
tunc enim adueniunt hirundines, ciconiae, coturnices, &
reliuae aues aduenae. Colu. lib. 11. cap. 2.
- Ορυθόβοσκηίον, locus ad alendas gallinas, & aues. libro 3.
cap. 9. Varro.
- Ορυθών ornithon, auarium, in praef. libri Varro.
- Orithocissos, recta edera, & rigens, quae sola sine admini-
culo stat. Col. lib. 11. cap. 2.
- Oscitat leo, heritur flos leonis. Col. in hort. lib. 10.
- Ostum uocauerunt Prisci, quod ex uno facto olei reficitur:
factum dicebant, quod uno tempore conficerent: quod
alij 160. modiorum: alij 120. faciebant. cap. 6. Cato.
- Oxygarum, acetum cum garo significat. ὄξυς enim Grae-
cè acetum, γάρου liquamen ex pisce. lib. 12. cap. 57. Col.

P

- P**Aean, laus in Apollinem pro uictoria, uel peste auer-
tenda. Col. in hort. lib. 10.
- Paliurus, arbor est Africae, suauem fructum faciens, quo ui-
na commendantur. lib. 7. cap. 9. Col.
- Paliurus, herba palustris. Col. in hort. lib. 10.
- Palmaria, insula in mari Tyrrheno. lib. 3. cap. 5. Var.

Panace,

Panace, herba est, quæ alio nomine dicitur centaurea, cuius plures sunt species, interpretaturq; remedium ad omnia.

Col. in hort. lib. 10.

Pandatharia, insula in Puteolano sinu. lib. 1. cap. 8. Varro.

Parilia, festa Palis pastorum deæ: ubi notandum quod in hac dictione mutatur L in r, lib. 2. cap. 1. Varro.

Parthenope, Neapolis. Col. in hort. lib. 10.

Partiarius, à partiendo dictus, & is est, cum quo aliquid commune habemus, & partimur. cap. 136. Cato.

Patibulum, sera est lignea. Cato.

Pauimentum, à pauiendo, id est, à feriendo dictum. libro 3. cap. 1. Varro.

Pauicula, à pauiendo, id est, feriendo. cap. 107. Cato.

Pauito, ferito, & percutito. Cato.

Pausia, à pauiendo, oliua. cap. 6. Cato.

Paxillus, diminutiuum à palo. lib. 8. cap. 8. Col.

Pectita, participium uidetur, nomen dictum à pecto: alij legunt parcita. Col. in hort. lib. 10.

Pectunculus, piscis per diminutiuum à pectine. libro 8. cap. 17. Colum.

Pedamentum, palus, quo uinea sustinetur. libro 1. capit. 7. Varro.

Pedarius quando pedamentis uinea fulcitur. libro 4. cap. 11. Columel.

Pedes, apud hunc pediculos significat. lib. 3. cap. 9. Varro.

Pedicinus, idem quod pes, & petiolus, & pediculus. cap. 4. Cato.

Pegasidum, musarum, à Pegaso equo. Col. in hort. lib. 10.

Pelamides, à luto nomen traxerunt, quæ primum cordile, mox cum annum excessere, tynni uocantur. libro 8.

cap. 17. Col.

PRISCARVM VOCVM

Pellibus oues uestiri. quomodo oues pellis pellibus uesti-
rentur ad custodiendam lanam, Varro docet libr. 2. cap.
22. Col.

Pelliculare, à pellibus fit, & uidetur esse circumligatis posi-
tis pellibus obturare. lib. 12. cap. 39. Col.

Pelusiaci, id est, Aegyptij zithi potus, quem è fruge exco-
gitauit Aegyptus, ab alijs ceruisia dicitur. Columel. in
hort. lib. 10.

Penicillum, diminutiuum à peniculo. Peniculus uerò à pene,
id est, cauda deriuatur. lib. 12. cap. 18. Col.

Πόρι πῆσάσματα, sunt uela quae extenduntur ad occluden-
dum, & ornandum locum. lib. 3. cap. 5. Varro.

Περίστερον, columbarium, in praefat. lib. 2. Varro.

Περίστερον ποσειδίου, seu περίστερον, id est columbarium. lib.
3. cap. 7. Varro.

Peristylus, locus columnis clausus. in praefat. lib. 1. Varro.

Perna à pede dicitur, uel à Græco πῆρα. cap. 158. Cato.

Persica peregrina fuerunt, utpote quae à Persia ad nos
transierint. Col. in hort. lib. 10.

Pestum, oppidum in Campania, rosis generosum. Colum. in
hort. lib. 10.

Petafo, est coxa cum crure porcino salita. libro 2. capit. 4.
Varro.

Petiolis, paruis pedibus, diminutiuum est. libr. 22. cap. 44.
Columel.

Φαγέδαινα phagedæna, morbus ulcerosus, usq; ad ossa cele-
riter carnem depascens cum adustione, emittitq; foeten-
tem saniem, & puto hoc in loco esse malum, quod in iu-
mentis uermem appellant. lib. 9. cap. 12. Col.

Ἔντομα historias, plantarum historias, sic φυσικῶν ἀντιῶν.
id est, causarum naturalium: sic enim Theophrast. librum
inscrip

- in scriptis lib. 1. cap. 2. Varro.
- Phrygia & Lycaonia, regiones Asiae minoris lib. 2. capi.
9. Varro.
- Pictes, pugillator interpretatur lib. 8. cap. 2. Col.
- Pinacotheca ubi tabulae reponuntur lib. 1. cap. 2. Var.
- Piso, & piso in eodem sensu, est in pila tundere, uel molis
frangere cap. 136. Cato.
- Pyrois, gemma à colore igneo dicta. Col. in hort. lib. 10.
- Pituita, est catharrus lib. 6. cap. 7. Col.
- Πολύαρνας polyarnas, multorum agnorum lib. 2. capi. 1.
- Varro.
- Πολυβούτας polybutas, multorum bouum lib. 2. cap. 1. Var.
- Pocillum à poculo deriuari uidetur cap. 156. Cato.
- Πολύπυρον, multi frumenti lib. 1. cap. 2. Var.
- Polycletes, Phragmon, & Ageladas, statuarij suere gene-
rosi. Col. in hort. lib. 10.
- Πολυμίλας polymelas, multarum ouium. libro 2. cap. 1.
- Varro.
- Pollentia, urbs iuxta Alpes, diuidens Italiam à Gallia. lib.
7. cap. 2. Col.
- Pollinctore, curatorem pistrini, à polline dictum cap. 5. C.
- Pollucere, uerbum est sacrificale, & reddentium libamenta
deis: de quo plura in Plautum cap. 132. Cato.
- Polubrum, uas aquatile. Cato. nunc pollulum legitur.
- Pomœrium, locus post mœnia lib. 1. cap. 2. Var.
- Pompeij, & Herculaneum, oppida Campaniæ. Colum. in
hort. lib. 10.
- Portitor Helles, Aries qui in coelum deportatus est. Col. in
hort. lib. 10.
- Portumnus deus maris, quem Græci Palemona appellant.
Col. in hort. lib. 10.

PRISCARVM VOCVM

- Precia, quæ cito maturefcit, quafi præcoqua. libro. 13.
Columel.
- Præcidanea, à præcidendo, quemadmodum succidanea à
succidendo, & erat hostia pro frugibus. capitu. 149.
Cato.
- Præliganeum uinum, à prælegendo. cap. 23. Cato.
- Post principia, locus in castris à principibus militibus di-
ctus. lib. 3. cap. 4.
- Procyon, stella, quæ antecanis dicitur Latine. Col. lib. 11.
cap. 2.
- Prodromi aquilones appellantur, qui octo ferme diebus
exortum caniculæ præcedunt. Col. lib. 11. cap. 2.
- Promus, à promendo dicitur, & est, qui uictum familie
promit. lib. 12. cap. 3. Col.
- Protocomos, primum comantes: alij prototomos legunt,
id est, primæ sectionis. Col.
- Prouincia dicebatur extra Italiam, & ideo legimus uineas
Prouinciales, & Italicas. lib. 4. cap. 1. Col.
- Ptisana, uidetur esse pultis genus ex farina ordeacea. lib. 7.
cap. 7. Col.
- Pfitiæ, etiam uites sunt. lib. 13. Col.
- Pullationem, idē putamus, quod pullicium, hoc est, foeturā
pullorum. lib. 8. cap. 4. Col.
- Pulex, uermiculus herbis infestus, & præcipuè brassicis.
Col. in hort. lib. 16. Varro.
- Publicium, à pullis deriuatur, & est foetura pullorum. lib.
3. Varro.
- Pumiles, & pumiliones, in hominibus dicuntur, Græcè
quoque gallinæ dicuntur pumiles, πῦμι. libro 8. capit. 2.
Colum.
- Putearius, possessiuum, à putco. Varro.

Querque

Q Verquedula, phalagrides aquaticæ aues. libro 3.
cap. 12. Varro.

Quinquatria, dies Mineruæ sacer. Col. lib. 11. ca. 2.

R Adula, instrumentum ferreum a radendo. lib. 12. cap.
18. Col.

Ramentum, à radendo dicitur, id est, quod de raso ligno,
uel alia re decidit. lib. 4. cap. 28. Col.

Rapina, à rapo similiter & rapitium. cap. 35. Cato.

Rapistrum, diminutiuum à rapo. lib. 9. cap. 4. Col.

Rauis coloris appellantur, qui sint inter flauos & castios.
lib. 2. cap. 2. Varro.

Recipere est excipere ad usum suum, & reseruare: inde
recipitur domino, id est, reseruatur domino. ca. 140. Ca.

Referre acceptum, est fateri se ab alio accepisse. lib. 1. cap.
2. Varro.

Reijcula oues, quæ ætate uel morbo graues reijciantur.
cap. 2. Cato.

Repastinari ager is dicitur, cuius natura fodiendo muta-
tur. de origine & significato plura Col. Varro.

Resoluit nexus, id est, peperit, & enixa est. Colu. in hort.
lib. 10.

Retorridum dicitur, quod intempestiuè amissis uiribus à
sole torretur. lib. 3. ca. 18. Col.

Retrimentū, à reterendo uidetur deduci. Plinius recremē-
tum dicit. lib. 1. cap. 64. Var.

Rhetica, à Rhetis populis Alpium. lib. 13. Col.

Rhynton, Tarentinus nugator uilissimus in agendis præ-
cipuè fabulis, ad quem alludunt tam Varro quàm Col.
apud quos modo legitur mython, modo rhynton. lib.

PRISCARVM VOCVM

3. cap. 3. Var.

Ricinus uermis est exitum non habens, canes acrius infestans atq; boues. lib. 2. cap. 9. Varro.

Ricinus genus cucumeris rotundi, à uerme, nam oblongus: cylindro non est absimilis. Col. in hort. lib. 10.

Riphaei, montes septentrionales. Col. in hort. lib. 10.

Robigo, deus, quem putabant rubiginem auertere: est autem Rubigo morbus segetum. lib. 1. cap. 1. Var.

Robustus, à robore. Cato.

Rododaphnes, rosa laurina, quam Nereum uocant. Pall.

Romanensis sal, qui Romæ uenditur. cap. 136. Cat.

Rosea, campus appellatur in agro Reatino, quod in eo arua rore humida semper serantur. lib. 1. cap. 7. Var.

Rubellæ Nomentanæ, dicuntur à rubente materia. lib. 13. Columella.

Rudetum, terra quæ prius rudis fuerat & inculta, tum altitatem arata. cap. 34. Cato.

Ruframateria & Pompeij sunt oppida Campaniæ. ca. 22. Cato.

Ruscus, herba est aspera, & horrida. Col. in hort. lib. 10.

Rustica uinalia quartodecimo Calend. septemb. celebrantur, quo die primum uinum in urbem deferantur. lib. 1. cap. 1.

Rusticæ, gallinæ sunt agrestes, rostro longiore, quæ per diminutionem rusticulæ quoq; appellantur. lib. 8. cap. 2. Columel.

Rutabulum, dictum in prouendo. lib. 12. Col.

S

SAbelli, populi à Sabinis orti, qui incolunt montes qui sunt inter Sabinos & Marsos. Col. in hort. lib. 10.

Sabæum, Arabicum: nam in Arabia felici odoramenta preciosa

- ciosa nascuntur, ut balsamus, casia, thus. Colum. in hort.
 lib. 10.
- Sacer mons, est (ut opinamur) sacrum promontorium,
 quod modo appellant caput sancti Vincentij. lib. 2. cap.
 1. Varro.
- Salaria uia, dicta quoniã ex illa sal in Sabinos portari con-
 sueuerat. lib. 3. cap. 1. Varro.
- Salentini, populi Calabriae. lib. 2. cap. 10. Varro.
- Salgama appellabantur à priscis, quaecunque conditanea
 ad uictum nostrum in uasis seruabantur. Colum. in hort.
 lib. 10.
- Salire proprie dicuntur animalia ratione carentia, quando
 foetum mares ineunt. Ab eo fit salior: unde leta salitur
 ouis. Et salax est nomen, id est, in coitu fortis & creber.
 lib. 7. cap. 7. Varro.
- Sampucus, herba quam nunc appellant maioranam alicq;
 nomine amaracus dicitur. Col. in hort. lib. 10.
- Sansam, Gregorius Tifernus, utriusque linguæ interpres,
 quod Strabo Græce dicit πλτυγα falsum interpretatur,
 significatq; Græce os oliuæ. lib. 12. cap. 49. Col.
- Herba santonica, genus est absynthij amarissimi, dicta à San-
 tonibus Galliae populis. lib. 6. cap. 24. Col.
- Sarrane, uiolæ purpureæ: unde sarranum ostrum. lib. 3. ca-
 pit. 4. Col.
- Satureia, thymus, & thymbræ, herbae sunt. Colum. in hort.
 lib. 10.
- Scapus, est fruticibus & ijs herbis, quæ per hycmem non
 demoriuntur. lib. 9. cap. 4. Col.
- Scarificatio, est quando tenui uulnere sanguis emittitur. lib.
 6. cap. 12. Col.
- Scarus piscis, qui solus piscium dicitur ruminare, herbisq;
 uesci

P R I S C A R V M V O C V M

- uesci. lib. 3. Varro.
- Scandulae fiunt ex robore, abiete, etiam picea fissis, uel assu-
latim defectis. lib. 8. cap. 3. Col.
- Schoenus, arbor lentisci. cap. 105. Cato.
- Scylla, genus est bulbi. Col. in hort. 10.
- Scylla, cepae est genus. lib. 13. cap. 23. Col.
- Scipio, baculum significat. lib. 12. cap. 39. Col.
- Scirpiculas falces, à scirpando, id est, ligando: nam his utun-
tur in uinea liganda. cap. 11. Cato.
- Scobem dicimus, quod per terebram, et ferram in perfo-
rando rebus teritur, atque educitur. lib. 4. cap. 28. Col.
- Scopula, diminutiuum à scopa. lib. 12. cap. 18. Col.
- Sculponeas, calceos putamus ex lana confectos. cap. 59.
Cato.
- Scutriscum, uasis genus, et uidetur ex figura Graeca deri-
uari à scutria. cap. 11. Cato.
- Scutulas, scutis intertextas, quod opus à Gallis est institu-
tum primo. Pal. lib. 1. cap. 9.
- Sebetis nympha, Sebetos fons est Neapoli, cuius aqua uica-
tim decurrens, omnes ferè usus Neapolitanis praestat.
Col. in hort. lib. 10.
- Sectarius, porcus qui gregem praecedens ducit. cap. 190.
Cato.
- Secto, sectiuo. Col. in hort. lib. 10.
- Sectores, dicti sunt, qui spe lucri sui secuti, bona condemna-
torum auctionabantur, proque his pecuniam pensitabant
singulis. Sectio uerò ipsa auctio. lib. 3. cap. 2. Varro.
- Sedentaria opera, quae ab artificibus sedendo fiunt. lib. 1. cap.
12. Col.
- Sedum, alij sadum, alij sessuuium uocant, herba est in tegu-
lis nascens. lib. 12. cap. 8. Col.

Sedum

- Sedum herba est, quam Anagorum alio nomine uocant. lib. 2. cap. 22. Col.
- Sementinae feriae, à semente, quòd sationis causa susceptae. lib. 1. cap. 2. Varro.
- Seminio, pro semine. lib. 2. cap. 1. Varro.
- Septimuntialis satio, dicta à sacrificio septimuntialiorum, quod fiebat in septem locis urbis Romae, nominatae septimuntium à septem montibus, in quibus Roma sita est. lib. 2. cap. 10. Col.
- Serra campanica, herba est, quam millilotum dicimus. cap. 10. Cato.
- Serum, aqua lactis. Col. in hort. lib. 10.
- Sesquiculleare uas, quod continet culleum, & dimidium alterius. lib. 12. cap. 18. Col.
- Sesquilibra, libra una cum dimidio alterius. lib. 12. capi. 11. Columel.
- Sesquimensis, dicitur mensis unus cum dimidia parte alterius hoc est octaua pars. lib. 1. cap. 26.
- Sesquipedes, pes unus cum dimidio alterius. ca. 46. Cato.
- Sestiana mala, à Sestio nomen acceperunt. libro 12. capi. 44. Col.
- Sybaris, ciuitas Calabriae. lib. 1. cap. 7. Varro.
- Sicilire, est ea secare quae sceniferae praeterierunt. libro 2. cap. 22. Col.
- Signia, urbs Campaniae. Col. in hort. lib. 10.
- Signinū opus, ut diximus, fiebat calce addita confractis testis. lib. 8. cap. 17. Col.
- Silenti luna, coeunte luna, hoc est interlunio. capit. 29. Cato.
- Siler, fluius iuxta praedicta oppida. Col. in hort. lib. 10.
- Similago, & simila, sunt deliciae farinae triticeae. Cato.

PRISCARVM VOCVM

- Simus, qui pressis naribus, inde Resimi, qui sursum uersis
resimas gerunt. lib. 6. cap. 1. Col.
- Siphones, fistulae, quibus aquas, uel aliud liquidum inter-
ueniente spiritu attrahimus, atque emittimus. lib. 3. cap.
10. Col.
- Sirpiculum, canistrum ex sirpis confectum. Colum. in hort.
lib. 10.
- Sirpus, iuncus est. lib. 8. cap. 15. Col.
- Sifer herba, cuius radicem olim nobilitauit Tyberius Ca-
sar, flagitans eam omnibus annis à Germania. Colum. in
hort. lib. 10.
- Solca, quae solo pedis subijcitur. lib. 6. cap. 13. Col.
- Solea, rombus, & passer, pisces plani. lib. 1. cap. 15. Col.
- Solitaurlia, hostiarum trium diuersi generis immolationem
significant, hoc est tauri, arietis, uerris. cap. 141. Cato.
- Solium & labrum, uasa quibus in balneo utuntur. cap. 10
Cato.
- Spartea, à sparto. Est enim Spartum herba iberica: Latini
quidam genistam interpretantur. cap. 11. Cato.
- Sphericum, à sphaera, id est, rotunditate. Cato.
- Spira, dicitur basis columnae unius tori, & genus operis
pistorij, & funis nauticus, in orbem conuolutus. cap. 77.
Cato.
- Stabia, uetus Campaniae oppidum. Col. in hort. lib. 10.
- Staphylinus, pastinaca est agrestis, & erratica. Colum. in
hort. lib. 10.
- Statumina, à statu arborum dicuntur, prout crescendo sta-
tum accipiunt rami. lib. 4. cap. 2. Col.
- Stellio, genus est stellati lacerti. lib. 9. cap. 7. Col.
- Stephanitis à coronario naturae luxu folijs acinos intercur-
santibus. lib. 3. cap. 2. Col.

- Stramenta à sternendo. Cato.
- Stranguria, difficultas urinæ, quando guttatim micluriunt.
cap. 127. Cato.
- Strepitus quòd cum sole circumagatur. lib. 13. Col.
- Strigæ appellantur ordines rerum intra se continuatè col-
locatarum, à stringendo dictæ. lib. 2. cap. 19. Col.
- Strigosum dicitur iumentum, cuius corpus fame aut alia
uitij causa stringitur: nam strigosus quasi stringosus, à
stringendo. lib. 6. cap. 37. Col.
- Stringere, decerpere, & colligere: inde strictiua oliuæ quæ
manu leguntur ad differentiam caducarum. cap. 66. Cat.
- Strues, dicebantur extructiones rerum, & proprie in sa-
crificijs. cap. 134. Cato.
- Sublinat, pinguat. cap. 15. Cato.
- Subscribere, fauere proprie in causis agendis, unde et sub-
scriptores fautores. lib. 1. cap. 2. Col.
- Subscudes, appellantur tabellæ, quibus tabulæ inter se
configuntur, quia quo innituntur, succiditur. Pacuuius,
Nec ulla subscus cohibet compaginem. Cato.
- Substillum à stillando dictum: est autem ægritudo quando
stillatim urina emittitur. cap. 156. Cat.
- Succidia, à suis edendis dicta, succidium, exponit Nonius
pro larido. lib. 2. cap. 4. Varro.
- Suffitas, suffumigatas, à uerbo suffio. lib. 9. cap. 14. Col.
- Suffragines, nodi sunt sub crure. Suffraginosa mula, cu-
ius suffragines morbo uitiatæ sunt. lib. 6. cap. 38. Col.
- Suffriare, à sub & frio, hoc est paululum conterere. lib. 12.
cap. 36. Col.
- Suggestus uel suggestum, ut hic, à suggero fit, & est locus
editior. lib. 3. cap. 5. Varro.
- Suppuratio, est cū ulcus ad sanem tendit. lib. 6. cap. 9. Col.
- Susum

PRISCARVM VOCVM

Sufum pro sursum dicebant antiqui. lib. 3. cap. 20. Col.

T

TAges, is fuit, qui primus Hetruscis aruspicij disciplinam tradidit. Col. in hort. lib. 10.

Taleæ, scissionses sunt lignorum & præsegmina. cap. 45. Cato.

Tamaricum quoq; frutex est. lib. 8. cap. 15. Col.

Tamus, herba est minutis folijs & aculeatta. Col. in hort. lib. 10.

Tarcon, Hetruriae dux & aruspex. Col. in hort. lib. 10.

Tardipedi sacris, id est uulcanalibus. Col. in hort. lib. 10.

Tarentinae, aues à Tarento, de quibus plura in Plautinis quæstionibus. lib. 7. cap. 2. Col.

Porrum Tarentinum, alio nomine sectiuum dicitur. lib. 8. cap. 11. Col.

Tarentina nux, dicitur à mollicie corticis, eò quòd uix at trectata frangatur. lib. 13. cap. 22.

Tartesi littore. Tartesiam lactucam suam dicit, quòd Columellarum familia ex municipio Gaditano progenita erat. Col. in hort. lib. 10.

Tyrso tartesiacos, id est, lactucæ tartesiacæ. Paphios, id est, Cypriæ. Colum. in hort. libro. 10.

Taxus, arbor est, ex qua fabricantur arcus. Toxica quoque inde sudare dicuntur. Colum. in hort. lib. 10.

Tectorium, illinimentum, & quasi pauimentum parietis atq; incrustatio. lib. 3. cap. 1. Varro.

Tectum pecus dicitur ad differetiam colonici: appellatum tectum, quòd operimentis tegetetur. lib. 7. cap. 2. Col.

Temporius, aduerbiū deductū à tempore aduerbio, quòd significat opportunè, & tempestiuè. lib. 8. cap. 4. Col.

Teredo uermis est lignum terens atque exedens. lib. 4.

cap.

cap. 24. Col.

Termes, termitis, ramus de arbore recisus. lib. 7. ca. 6. Col.
nunc autem tamaris legitur.

Tesseras appellat lapillorum frusta quadrata. lib. 1. cap. 9.
Colum.

Thalli dicuntur in porris & cepis medij stipites, ἀπό τῆς
θάλλειν uirescere. lib. 11. cap. 3. Col.

Thasie uites, à Thaso insula nominatae. lib. 13. ca. 23. Col.

Thaumantias Iris, filia Thaumantis. Col. in hort. lib. 3.

Θέα Ἰδίοι diminutiuum, forma Græca à theatro. libro 3.
cap. 5. Varro.

Θυρίο Ἰοπέοι locus ubi feræ aluntur. lib. 3. ca. 13. Var.

Tholus, lignum, cui inhaeret tectum templi, Græci quidam
exponunt domum esse rotundam. lib. 3. cap. 5.

Thracius, à Thracia, ostium ponti, per quod in Propon-
tida influit pontus. lib. 2. cap. 1. Varro.

Tibe trado, pro tibi, & respicit ad morè currentiū cū faci-
bus in festo Cereris: quorum primus, cū ad locū statutū
uenisset, facem sequenti dabat. lib. 3. cap. 6. Varro.

Tibur, ciuitas haud longe ab urbe, olim fertilis pomis. Col.
in hort. lib. 10.

Tomacinae, quæ apud alios tomacula, & canacæ, edulia
ex carne porcina. lib. 2. cap. 4. Varro.

Tomices, Græco nomine appellantur ex canabi impoli-
to, & sparto leuiter tortæ restes, ex quibus funes fiunt.
Pallad. 1. cap. 13.

Trepidancæ à mensura dicuntur: alij legunt crepidancas, à
crepida. lib. 3. cap. 2. Col.

Tribularium, à tribula fieri uidetur: est enim tribula in-
strumentum ad terenda frumenta. lib. 1. cap. 7. Col.

Triclinium, est conclaue, à tribus lectis sternendis. lib. 1.
cap.

PRISCARVM VOCVM

cap. 17. Varro.

Trochleæ, siue trochalia, instrumenta cū orbiculis ad subleuanda, & deprimenda onera. cap. 136. Cato.

Trulleū, uas, quo manus perluuntur. Trulla tamen et trūa uas quo ē culina in latrinam aquam fundant. cap. 19. Ca.

Trusatiles mola, alio nomine manuarie, quōd manibus truantur. cap. 10. Cat.

Tuberes, peregrina poma ex Africa in Italiā delata. Col. lib. 11. cap. 2.

Tubuli, fistule sunt maiores fictiles. lib. 1. cap. 8. Var.

Turiones, dicuntur teneritates summitatum arborum, uel arbuſtorum. lib. 12. cap. 49. Col.

Turduli, populi Hispaniæ. lib. 2. cap. 10. Var.

Turdus, Merula, Varij, piscium nomina. lib. 8. ca. 17. Col.

Turnilacus, locus ex conualli Aricina, ubi quondam fuit lacus Turni, inde subierunt lacutures caules. Colum. in hort. lib. 10.

Turunda, panificij genus. cap. 157. Cat.

Tormina, à torquendo, morbus, quōd torqueat, unde torminosus. cap. 26. Cato.

Tortiuum uinum, nouissimè expressum. cap. 7. Cato.

VAcerra, stipes est, ad quem equos solent religare. lib. 6. cap. 19. Col.

Valetudinariū, locus in quo ægroti stant ut curētur. lib. 12.

Valuuli, folliculi sunt leguminum. lib. 6. ca. 9. Col.

Vari dicuntur obtortis cruribus introrsum, ut putamus. Nam in exteriorē partē obtorta crura habentes

Vacij dicuntur. lib. 2. cap. 9. Varro.

Vegrandes, malegrandes, parue, & minutæ. lib. 2. cap. 2. Varro.

Verā-

ENARRATIO.

- Veratrum, helleborus. cap. 113. Cato.
- Vergiliae, stelle sunt, alio nomine Pleiades. li. 9. cap. 14. Col.
- Veruactum, quasi uere actum, & est quando uere primum agri proscinduntur, ad differentiam restibilis dictum. lib. 2. cap. 4. Col.
- Vesuium, siue Vesuium, mons ardens in Campania. Col. in hort. lib. 10.
- Veterina, animalia dicunt, quae uehere quid possunt. libr. 1. cap. 38.
- Veterinarij, medici sunt ueterinorum, hoc est animalium, quae aliquid uehunt. hos nunc marescallos uocant, hinc & ueterinaria medicina. lib. 6. cap. 7. Col.
- Veternum, morbus ex nimio ocio. lib. 4. cap. 24. Col.
- Vidueritas, calamitas dicitur, quod bonis uiduet. capit. 141. Cato.
- Viere, est uincire, uel inflectere. lib. 1. cap. 64. Varro.
- Vitibus albis, uite bionia, quae dicitur ἀμπέλ & λαύκη. Colum. in hort. lib. 10.
- Viuradices, dicuntur surculi cum radicibus, ad differentiam malleoli, & talearum. lib. 3. cap. 13. Col.
- Vlpicum, genus allij, quod alio nomine dicitur allium Libycum. cap. 70.
- Vrinare est mergi: inde urinatores, qui sub aqua natant. lib. 8. cap. 14. Col.
- Vulturinus, uentus, qui & Graece εὐρ & flat ab oriente brumali. lib. 12. Col.
- Χυροβοσκείον, locus ad pascendos anseres. li. 3. cap. 10. Var.
- Ziziphon, arbor est, non pridem in Italia nota: ex Syria enim ad nos uenit, puto id esse, quod Zizapha creat. lib. 2. cap. 7. Col.

FINIS.